

sygn. akt VIII U 2940/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: del. SSR Maciej Nawrocki

Protokolant: st. prot. sąd. Magdalena Pelz

po rozpoznaniu dnia 15 marca 2016 r. w P.

odwołania **J. Ł. (1)**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

z dnia 13 kwietnia 2015 r., znak: (...) zaskarżonej w części stwierdzającej zaległość z tytułu składek za okres od lipca 2012 r. do grudnia 2014 r.

oraz

z dnia 6 lipca 2015 r., znak (...) zaskarżonej w całości

w sprawie J. Ł. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o zaległe składki

(1) zmienia decyzję z dnia 13 kwietnia 2015 r., znak: (...) w części zaskarżonej, to jest w zakresie, w jakim stwierdza zaległość z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od lipca 2012 r. do grudnia 2014 r., w ten sposób, że stwierdza, iż za ten okres odwołujący nie ma zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy,

(2) zmienia decyzję z dnia 6 lipca 2015 r., znak: (...), w ten sposób, że stwierdza, iż za okres od stycznia 2015 r. do marca 2015 r. odwołujący nie ma zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy,

(3) zasądza od pozwanego organu rentowego na rzecz odwołującego kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

/-/ Maciej Nawrocki

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 kwietnia 2015 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 121 ze zm.), stwierdził, że J. Ł. (1) jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na

ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 55.960,47 zł, w tym z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od 05/2011 do 12/2014 w kwocie 24.666,82 zł + odsetki za zwłokę 4.440,00 zł,
- ubezpieczenie zdrowotne za okres od 11/2011 do 12/2014 w kwocie 20.292,46 zł + odsetki za zwłokę 3.681,00 zł,
- Fundusz Pracy za okres od 01/2011 do 12/2014 r. w kwocie 2.408,19 zł + odsetki za zwłokę 472,00 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż płatnik składek nie dopełnił obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z czym określono wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy. /vide decyzja w aktach ZUS/

Decyzją z dnia 6 lipca 2015 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych określił wysokość zadłużenia J. Ł. (1) z tytułu składek w wysokości 3.949,74 zł, w tym na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od 01/2015 do 03/2015 w kwocie 2.098,68 zł + odsetki w kwocie 51 zł,
- ubezpieczenie zdrowotne za okres od 01/2015 do 03/2015 w kwocie 1.676,46 zł oraz należne odsetki w kwocie 41 zł,
- Fundusz Pracy za okres od stycznia 2015 r. do marca 2015 r. w kwocie 174,60 zł oraz należne odsetki w kwocie 0,00 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, iż nie zostały przekazane na rachunek wpłaty lub wpłaty zostały dokonane po terminie płatności bez uwzględnienia należnych odsetek za zwłokę lub w niepełnej wysokości. Wobec powyższego organ rentowy wydał decyzję określającą wysokość należności z tytułu składek. /vide decyzja w aktach ZUS/

Dnia 20 sierpnia 2015 r., **J. Ł. (1)** złożył odwołanie od powyższych decyzji, wnosząc o ich zmianę poprzez ustalenie, że na koncie nie istnieje jakakolwiek należność za okres od lipca 2013 r. do marca 2015 r. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy, a tym odsetek za zwłokę i opłaty dodatkowej.

W uzasadnieniu odwołujący podniósł, iż o decyzji dowiedział się dopiero z treści tytułów wykonawczych doręczonych po dniu 22 lipca 2015 r. Ponadto wskazał, iż w dniu 19 września 2011 r. wymeldował się z adresu przy ul. (...) w P. i obecnie mieszka pod adresem: ul. (...) w P., który to adres widnieje w (...). Natomiast przedmiotowe decyzje zostały wysłane przez organ rentowy na poprzedni adres. Wobec powyższego odwołujący stwierdził, iż należy uznać za wniesione w terminie odwołania od obu decyzji. Natomiast ustosunkowując się do treści zaskarżonych decyzji i podnoszonej w nich argumentacji, odwołujący podał, iż nie zostało przeprowadzone postępowanie dowodowe na okoliczność prowadzenia przez niego działalności gospodarczej. Organ rentowy ograniczył się bowiem do przepisania kwot z systemu komputerowego. Zdaniem odwołującego Zakład naruszył również przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez błędne uznanie, że podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba wykonująca pozarolniczą działalność gospodarczą. Odwołujący nie prowadził bowiem działalności od III kwartału 2012 r. oraz złożył z opóźnieniem deklaracje VAT, w których wykazał kwoty obrotu i zakupów w wysokości 0 zł. Tylko za pierwsze półrocze 2012 r. został wykazany przychód. Odwołujący zaprzestał prowadzenia działalności z uwagi na ciężką chorobę matki, którą opiekował się przez cały czas. W późniejszym okresie sprawował także opiekę nad chorą żoną. /vide odwołanie k. 2-5 akt/

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. wniósł o odrzucenie odwołanie od decyzji z dnia 13 kwietnia 2015 r., ewentualnie oddalenie odwołania od tej decyzji oraz oddalenie odwołania od decyzji z dnia 6 lipca 2015 r.

W uzasadnieniu Zakład przytoczył argumentację prawną i faktyczną zaprezentowaną w obu zaskarżonych decyzjach. Natomiast argumentując wniosek o odrzucenie odwołania od decyzji z dnia 13 kwietnia 2015 r. organ rentowy wskazał, iż została ona wysłana na adres: ul. (...) w P.. Ponadto przesyłka była awizowana w dniach 24 kwietnia 2015 r. i 5 maja 2015 r., a zatem przyjąć należało, że doręczono ją w dniu 13 maja 2015 r. Natomiast odwołanie zostało nadane w dniu 20 sierpnia 2015 r., a więc po upływie ustawowego terminu.

Doręczenie zostało dokonane na adres wskazany jako miejsce zamieszkania, wynikające ze złożonego w dniu 23 maja 2003 r. dokumentu (...). W kolejnych dokumentach (...) z dnia 23 maja 2003 r., z dnia 23 lutego 2004 r., z dnia 11 grudnia 2009 r., z dnia 16 sierpnia 2010 r. płatnik potwierdził, że zamieszkuje w P. przy ulicy (...). W dokumencie (...) złożonym w dniu 18 maja 2012 r. stanowiącym zgłoszenie zmiany danych wskazany jest jedynie adres siedziby płatnika składek – P., ul. (...). Nie są natomiast uzupełnione informacje dotyczące adresu zamieszkania lub zameldowania osoby fizycznej, a także dane dotyczące adres do korespondencji. Z kolei druga decyzja z dnia 6 lipca 2015 r. również została doręczona na ten sam adres w P., ale odwołanie od niej zostało złożone w terminie ustawowym. /vide odpowiedź na odwołanie k. 51 akt/

W piśmie procesowym z dnia 23 września 2015 r., odwołujący ustosunkował się do wniosku organu rentowego o odrzucenie odwołania od decyzji z dnia 13 kwietnia 2015 r. Odwołujący podniósł, iż z dokumentu (...) z dnia 18 maja 2012 r. wynika, iż nie podtrzymywał miejsca zamieszkania przy ul. (...). W tym czasie odwołujący nie był nigdzie zameldowany. Ponadto poprzedni adres został wykreślony i wskazano jako adres siedziby płatnika składek ul. (...) w P.. Zdaniem odwołującego z uwagi na brak prowadzenia działalności gospodarczej, nie miał on obowiązku aktualizacji adresu zamieszkania, czego organ rentowy nie kwestionuje. /vide pismo k. 56 akt/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący J. Ł. (1) od 1 lipca 2002 r. do 1 sierpnia 2015 r. miał zarejestrowaną pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą (...) Doradztwo, Projekty, Realizacja. Siedziba działalności mieściła się w P. przy ul. (...). Taki sam adres widniał jako adres do doręczeń.

dowód: odpis z (...) (k. 7)

Ponadto w okresie od 16 marca 2002 r. do 30 kwietnia 2012 r. odwołujący prowadził działalność w (...) spółki (...) B. K.-Ł., J. Ł. sp. j. Z dniem 1 maja 2012 r. działalność w spółce została zawieszona.

dowód: odpis KRS (k. 78-82)

W związku z zarejestrowaną działalnością odwołujący składał deklaracje podatkowe. W składanych deklaracjach od III kwartału 2012 r. odwołujący nie wykazywał dochodu. Ponadto w PIT-7K za okres od III kwartału 2012 r. do II kwartału 2015 r. wykazał podstawę opodatkowania i należny podatek w wysokości 0 zł.

dowód: zeznania podatkowe (k. 9-24, 26-49)

W dniu 22 października 2015 r. odwołujący złożył korekty dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych w związku z zarejestrowanymi działalnościami.

dowód: pismo ZUS (k. 67)

Natomiast decyzją z dnia 21 grudnia 2015 r. organ rentowy stwierdził, iż z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej odwołujący:

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu) od 1 listopada 2002 r. do 30 czerwca 2012 r.,

- podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 listopada 2002 r. do 30 września 2005 r., od 1 listopada 2005 r. do 31 maja 2009 r., od 1 lipca 2009 r. do 5 maja 2010 r., od 1 sierpnia 2010 r. do 30 września 2010 r., od 1 listopada 2010 r. do 31 grudnia 2010 r.,
- nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 października 2005 r. do 31 października 2005 r., od 1 czerwca 2009 r. do 30 czerwca 2009 r., od 6 maja 2010 r. do 31 lipca 2010 r., od 1 października 2010 r. do 31 października 2010 r., od 1 stycznia 2011 r. do 30 czerwca 2012 r.

W uzasadnieniu organ rentowy uznał, iż w okresie od III kwartału 2012 r. odwołujący faktycznie nie prowadził pozarolniczej działalności gospodarczej. Również z danych z (...) wynika, że od 1 sierpnia 2015 r. J. Ł. (1) zgłosił zawieszenie pozarolniczej działalności. Z kolei działalność w spółce jawnej została zawieszona od 1 maja 2012 r.

dowód: decyzja z 21.12.2015 r. (k. 75-77)

W okresie zarejestrowanych działalności, odwołujący jednocześnie był zameldowany w P. przy ulicy (...). Było to mieszkanie, w którym mieszkała matka odwołującego. J. Ł. (1) został wymeldowany z powyższego adresu z dniem 19 września 2011 r.

Do sierpnia 2011 r. matka odwołującego mieszkała przy ul. (...), gdzie pomieszkiwał także odwołujący, który się nią opiekował. Natomiast korespondencja z ZUS była przysyłana na adres w P..

dowód: zaświadczenie (k. 8); zeznania świadka B. Ł. (k. 92v-93), zeznania odwołującego (k. 93)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów, w tym dokumentów zawartych w aktach pozwanego organu rentowego i aktach sprawy oraz zeznaniach świadka B. Ł. i odwołującego.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne i przydatne dla potrzeb niniejszego postępowania **dokumenty** zgromadzone w aktach sprawy oraz w aktach pozwanego organu rentowego. Przedmiotowe dokumenty zostały bowiem sporządzone przez osoby do tego powołane w ramach przysługujących im kompetencji oraz w przewidzianej prawem formie. Ponadto ich treść i forma nie były kwestionowane przez strony procesu, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Podstawą dokonanych ustaleń faktycznych Sąd uczynił również znajdujące się w aktach kserokopie dokumentów, albowiem zawarte w nich informacje nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, co pozwoliło na potraktowanie tychże kserokopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Za wiarygodne Sąd uznał **zeznania odwołującego** i zeznania świadka B. Ł., które są logiczne i spójne z pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. Ł. (1) okazało się zasadne.

Na rozprawie dnia 15 marca 2016 r. odwołujący kategorycznie oświadczył, że decyzję z dnia 13 kwietnia 2015 r. skarży jedynie w zakresie, w jakim stwierdza zaległości składkowe za okres od lipca 2012 r. i nie kwestionuje zaległości za okres do czerwca 2012 r., ani należności głównej, ani odsetek (oświadczenie pełnomocnika odwołującego – k. 92).

Zatem rzeczą Sądu było rozstrzygnięcie o zasadności decyzji pozwanego organu rentowego określających zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres od lipca 2012 r. do marca 2015 r. z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej.

Na wstępie jednak najpierw należało się odnieść do wniosku organu rentowego o odrzucenie odwołania od decyzji z dnia 13 kwietnia 2015 r.

Zgodnie z art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych lub orzeczeń wojewódzkich zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności wnosi się na piśmie do organu lub zespołu, który wydał decyzję lub orzeczenie, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ lub zespół, w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji lub orzeczenia.

Natomiast w § 3 w/w przepisu wskazano, iż sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

Decyzję wydaną dnia 13 kwietnia 2015 r. wysłano odwołującemu na poprzedni adres zameldowania: ul. (...), P.. Natomiast odwołujący dowiedział się o wydaniu przedmiotowej decyzji z tytułów wykonawczych doręczonych po dniu 22 lipca 2015 r. W związku z powyższym odwołanie od w/w decyzji zostało wniesione dnia 20 sierpnia 2015 r. W odwołaniu oraz składanych w toku postępowania pismach procesowych odwołujący wskazywał, iż decyzja została wysłana na adres, z którego wymeldował się dnia 19 września 2011 r. Ponadto adres ten nie jest adresem, pod którym była prowadzona działalność gospodarcza. Do odwołania J. Ł. (1) dołączył m.in. zaświadczenie z dnia 17 sierpnia 2015 r. wystawione przez Urząd Miasta P., z którego wynika, iż z w/w adresu został wymeldowany z dniem 19 września 2011 r. W odpisie z (...) wskazano, że pozarolnicza działalność gospodarcza była prowadzona przez odwołującego pod adresem: ul. (...), P.. Taki sam adres funkcjonował jako adres do doręczeń. Odwołujący oraz przesłuchany w niniejszej sprawie świadek potwierdzili również, iż dotychczas kierowana przez ZUS korespondencja była wysyłana na adres w P..

Wobec powyższego Sąd uznał, iż organ rentowy nie dokonał prawidłowego doręczenia decyzji z dnia 13 kwietnia 2015 r., a tym samym odwołanie zostało wniesione w ustawowym terminie. Zgodnie z art. 42 § 1 k.p.a. pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy. Zatem w celu prawidłowego doręczenia decyzji z dnia 13 kwietnia 2015 r. organ rentowy powinien był ją wysłać na adres zamieszkania, tj. ul. (...) w P., skoro odwołujący od września 2011 r. nie był zameldowany pod adresem w P.. Kwestia doręczenia odpisu decyzji ma kluczowe znaczenie dla rozpoczęcia biegu ustawowego, miesięcznego terminu do wniesienia odwołania, ponieważ zgodnie z art. 477⁹ § 1 k.p.c. termin ten rozpoczyna swój bieg od dnia doręczenia odpisu decyzji. W przypadku braku skutecznego doręczenia odpisu decyzji wskazany wyżej ustawowy, miesięczny termin do wniesienia odwołania w ogóle nie rozpoczyna swojego biegu. W takiej sytuacji za datę doręczenia uznać należy dzień, w którym adresat faktycznie otrzymał decyzję lub się z nią zapoznał (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 9 października 2015 r., III AUa 674/15). Fakt doręczenia pisma określonej osobie w oznaczonym czasie i miejscu może być stwierdzony wtedy, kiedy jest pewne, iż otrzymała je właściwa osoba (art. 42 § 1 i art. 43 k.p.a.) lub że spełnione zostały warunki określone w art. 44 k.p.a. (tzw. doręczenie zastępcze). Nieskuteczne doręczenie zastępcze w ogóle zatem nie powoduje rozpoczęcia biegu terminu do wniesienia odwołania od decyzji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2015 r., I UK 271/14).

Natomiast odnosząc się do meritum sprawy, to zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 5 w zw. z art. 13 pkt. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 17 ust. 3 w/w ustawy osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą obliczają i przekazują co miesiąc do zakładu składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz chorobowe.

Zgodnie z art. 18 ust. 8 ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 581 ze zm.) obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ich ubezpieczeniami społecznymi będące osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Zgodnie z art. 84 ust. 1 ustawy składkę na ubezpieczenie zdrowotne za osobę prowadzącą działalność pozarolniczą odprowadza ta osoba.

Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r., poz. 613).

Zgodnie z art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy świadczy jednoznacznie, iż odwołujący J. Ł. (1) prowadził działalność gospodarczą w formie spółki jawnej do dnia 30 kwietnia 2012 r., a indywidualnie do dnia 30 czerwca 2012 r. Pomimo prowadzenia działalności pozarolniczej odwołujący nie wykonywał obowiązku spoczywającego na nim na mocy art. 46 ust. 1 ustawy systemowej, mianowicie nie opłacał należnych składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy. Jednocześnie na rozprawie dnia 15 marca 2016 r. odwołujący potwierdził, że nie kwestionuje kwot wyliczonych w decyzji z dnia 13 kwietnia 2015 r. w odniesieniu do zaległości do czerwca 2012 r. Nie zgadzał się natomiast z naliczeniem należnych składek za okres od lipca 2012 r. do grudnia 2014 r. (decyzja z dnia 13 kwietnia 2015 r.) oraz za okres od stycznia 2015 r. do marca 2015 r. (decyzja z dnia 6 lipca 2015 r.), gdyż twierdził, że nie prowadził w tym okresie działalności gospodarczej. Postępowanie dowodowe potwierdziło twierdzenia odwołującego.

Z przedłożonej dokumentacji wynika, iż odwołujący od lipca 2012 r. nie uzyskiwał dochodów, wobec czego w deklaracjach podatkowych wykazywał podstawę opodatkowania oraz należny podatek w wysokości 0 zł. Zatem, iż J. Ł. (1) od 1 lipca 2012 r. nie prowadził żadnej z działalności. Potwierdzeniem jest wydana przez organ rentowy decyzja z dnia 21 grudnia 2015 r., w której Zakład objął odwołującego obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi w okresie od 1 listopada 2002 r. do 30 czerwca 2012 r., uznając jednocześnie, iż ten nie prowadził działalności od lipca 2012 r.

Konkludując, odwołujący J. Ł. (1) jest zobowiązany do opłacenia składek za okres do 30 czerwca 2012 r. w wysokości wskazanej w spornej decyzji z dnia 13 kwietnia 2015 r., a także należności ubocznych – czego sam odwołujący nie kwestionował i wobec czego decyzji z dnia 13 kwietnia 2015 r. w tym zakresie Sąd w ogóle nie badał.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz powołanych przepisów prawa materialnego, zmienił decyzję z dnia 13 kwietnia 2015 r. w części zaskarżonej, to jest w zakresie, w jakim stwierdza zaległość z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od lipca 2012 r. do grudnia 2014 r., w ten sposób, że stwierdza, iż za ten okres odwołujący nie ma zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy – pkt 1 sentencji wyroku.

Nadto, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz powołanych przepisów prawa materialnego, zmienił decyzję z dnia 6 lipca 2015 r., w ten sposób, że stwierdza, iż za okres od stycznia 2015 r. do marca 2015 r. odwołujący nie ma zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy – pkt 2 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 4 ust. 1, § 5 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 490 ze zm.) – znajdującego zastosowanie ze względu na datę wniesienia odwołania inicjującego postępowanie sądowe – zasądzając od pozwanego organu rentowego na rzecz odwołującego kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – pkt 3 sentencji wyroku

/-/ Maciej Nawrocki